

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 11P/148/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3711214582
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 04. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivo Hlucháň
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2012:3711214582.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Považskej Bystrici, samosudca JUDr. Ivo Hlucháň, v právnej veci navrhovateľky B. W., rodenej W., nar. X. X. XXXX, bytom F. W., X. XX/XX-XX, právne zastúpená JUDr. Róbert Fatura, advokát AK Považská Bystrica, proti odporcovi Y. W., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom H. de Q., XX XXX Q. de H., C., právne zastúpený JUDr. Katarína Rosinová, advokátka, AK 17.novebra 37, 914 51 Trenčianske Teplice, v konaní o určení príspevku na výživu rozvedeného manžela takto

rozhodol:

Súd určuje výživné zo strany odporcu voči navrhovateľke titulom príspevku na rozvedeného manžela po 300,- euro mesačne od 1.1.2012, ktoré výživné bude zasielať vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky.

Zameškané výživné od 1.1.2012 do 31.3.2012 vo výške 900,- euro je povinný odporca zaplatiť do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh **z a m i e t a**.

Odporca je povinný nahradiť navrhovateľke trovy právneho zastúpenia vo výške 426,87 euro do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa svojim návrhom domáhala určenia vyživovacej povinnosti odporcu voči navrhovateľke, ako bývalej manželke vo výške 400,- euro mesačne od 6.12.2011 dôvodiac, že manželstvo uzatvorili 28.10.2006, pričom rozsudkom Okresného súdu v Považskej Bystrici, sp.zn. 4C/103/11, zo dňa 18.10.2011 bolo ich manželstvo rozvedené. Zároveň uviedla, že v konaní vedenom na Okresnom súde v Považskej Bystrici, pod sp. zn. 3C/110/2011 bol ešte vtedy bývalý manžel zaviazaný platiť výživné na navrhovateľku 450,- euro mesačne, nakoľko aj v súčasnej dobe je invalidná dôchodkyňa s obmedzenou možnosťou uplatnenia sa v zamestnaní, je odkázaná na výživu zo strany svojho bývalého manžela.

Odporca žiadal návrh navrhovateľky v celom rozsahu zamietnúť ako neopodstatnený dôvodiac, že navrhovateľka má možnosti zamestnania, resp. zadováženia si finančných prostriedkov.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky, výsluchom odporcu, ktorý ako štátny občan Francúzska súhlasil s tým, aby bol vypočutý v angličtine s tým, že tlmočnicu robila jeho právna zástupkyňa. Uviedol, že dokonale rozumie tejto reči a je schopný komunikovať so súdom v anglickom jazyku, oboznámením sa spisom Okresného súdu Považská Bystrica, 4C/103/11, najmä rozsudkom z

čl. 80, ako i spisom Okresného súdu Považská Bystrica, 3C/110/2011, najmä uznesenie z čl. 29, ďalej sa súd oboznámil s osobnými, majetkovými a zárobkovými pomermi účastníkov a zistil nasledovné :

Účastníci uzatvorili manželstvo dňa 28.10.2006. Rozsudkom Okresného súdu v Považskej Bystrici, sp. zn. 4C/103/2011-80, zo dňa 18.10.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť 27. októbra 2011, bolo manželstvo účastníkov rozvedené. Následne uznesením Okresného súdu v Považskej Bystrici, sp. zn. 3C/110/2011 -29, zo dňa 18.10.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť 27.10.2011, súd schválil zmier u účastníkov v tom, že odporca sa zaviazal prispievať titulom manželského výživného 450,- euro mesačne k rukám navrhovateľky. Tu treba podotknúť, že oba rozsudky sú zo dňa 18.10.2011, oba rozsudky nadobudli právoplatnosť 27.10.2011. V súčasnej dobe navrhovateľka uviedla, že odporca, jej bývalý manžel jej neplatí výživné a je teda odkázaná na jeho starostlivosti z dôvodu veľmi vážneho zdravotného stavu. Nie je schopná zabezpečiť riadne svoju výživu a na finančných prostriedkoch zo strany odporcu je teda závislá. Uviedla, že je to odporca, ktorý má dostatok finančných prostriedkov, aby výživné mohol v takej výške ako žiada, platiť. Ďalej uviedla a predložila súdu doklady o tom, že má určenú invalidku stupňom 70%, poberá v súčasnej dobe čiastočný invalidný dôchodok vo výške 150,- euro. Býva v byte s plnoletým synom, za ktorý platí 133,- euro mesačne. Jej plnoletý syn pracuje a na domácnosť jej vo väčšej miere prispieva on. Pokiaľ bola vydatá za odporcu, pracovala v jeho firme a bola finančne zabezpečená. V súčasnej dobe vzhľadom k ochoreniu má výdavky spojené so zakupovaním liekov a to v čiastke 100,- euro mesačne, v čom sú zahrnuté tzv. testáčne papieriky inzulín. Poukázala na majetkové pomery odporcu v tom, že tento má firmu, ktorá sa zaoberá organizovaním svetových pretekov Enduro s tým, že pokiaľ pracovala v jeho firme, dosahovala príjem približne 792,- euro. Pracovný pomer ukončila z toho dôvodu, že nakoľko prestala žiť s odporcom v spoločnej domácnosti, vrátila sa na Slovensko. Sám jej sľúbil, že jej bude prispievať mesačne 650,- euro, ale poslal jej dvakrát po 150,- euro. Uviedla, že vie o tom, že odporca má príjem 34.000,- euro za rok, bez vedľajších príjmov. Uviedla, že okrem svojho hlavného povolania sa venuje aj iným činnostiam, z ktorých činností má taktiež finančné prostriedky. Odporca uviedol, že v súčasnej dobe nemá žiadnu vyživovaciu povinnosť, žije s plnoletým 24-ročným synom. Uviedol, že mu je ľúto, že musí navrhovateľka užívať inzulín, avšak v prípade, že by žila vo Francúzsku, kde mohla žiť s ním, by všetky tieto prostriedky mala zadarmo. Uviedol, že pokiaľ pracovala vo Francúzsku, bolo jej pomáhané pri ťažkých prácach, taktiež uviedol, že odišla z firmy tým spôsobom, že napísala len list, že vo firme končí. Ďalej predložil súdu doklad o tom, že jeho príjem za mesiac marec bol 1978,- euro netto. Odporca k tomu uviedol, že sa jedná o jeho oficiálny plat. Uviedol, že má motorové vozidlo audi 6, motorku staršiu jamahu, žije v byte, za ktorý platí nájom 1200,- euro. Potvrdil, že má úspory okolo 70.000,- euro. Žije v dome, ktorý má štyri izby.

Navrhovateľka dodala, že v súčasnej dobe bola poberateľkou 200- eurového príspevku z úradu práce ako podporu, avšak tento jej zobrali s tým, že na úrade práce jej uviedli, že si musí podať návrh na určenie príspevku na rozvedenú manželku. Ďalej uviedla, že na úrade práce je posudzovaná rok, spolu s majetkovými pomermi práve odporcu a v súvislosti s tým je teda hendikepovaná, nakoľko nemá nárok napr. ani na diétny príspevok a iné finančné prostriedky, na ktoré by mala inak nárok.

Podľa § 72 ods. 1 Zákona o rodine, rozvedený manžel, ktorý nie je schopný sám sa živiť, môže žiadať od bývalého manžela, aby mu prispieval na p r i m e r a n ú výživu podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov.

Podľa § 72 ods. 2 Zákona o rodine, ak sa bývalí manželia nedohodnú, určí rozsah príspevku na výživu na návrh niektorého z nich súd. Prihliadne pritom aj na príčiny, ktoré viedli k rozvratu vzťahu medzi manželmi.

Podľa § 75 ods. 1 veta prvá, Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného.

Podľa § 75 ods. 2 Zákona o rodine, výživné nemožno priznať, ak by bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Podľa § 77 ods. 1 veta 1., 2., Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že navrhovateľka, odporca sú bývalí manželia. Manželstvo bolo rozvedené, pričom v ten istý deň, ako bolo rozvedené manželstvo účastníkov konania, uzatvorili dohodu, resp. súdny zmier, kde sa zaviazal odporca prispievať titulom manželského výživného sumu 450,- euro mesačne od 15.7.2011. V tejto súvislosti je potrebné dodať, že odporca v podstate vedel, že sa zaväzuje k plateniu výživného už na jeho v podstate rozvedenú manželku, nakoľko zo spisu je zrejmé, že toto konanie, teda konanie ohľadne určenia manželského výživného prebehlo v ten istý deň, ako rozvodové konanie a to dokonca po tomto rozvodovom konaní, v ktorom rozvodovom konaní sa účastníci po vyhlásení rozsudku zápisnične vzdali práva podať odvolanie, čiže bolo zrejmé, že rozsudok ohľadne rozvodu nadobudne právoplatnosť doručením. Uvedené konanie prebehlo na Okresnom súde v Považskej Bystrici dňa 18.10.2011 s tým, že ukončené bolo o 11.35 hod. V konaní ohľadne schválenia zmiery, resp. ohľadne určenia manželského výživného mal súd za preukázané, že bolo ukončené o 12.00 hod., teda v podstate potom, čo bol vyhlásený rozvodový rozsudok. Súd tieto skutočnosti uvádza z toho dôvodu, že v podstate aj v tomto konaní bol zastúpený odporca právnu zástupkyňou. V prípade, že teda bol ochotný uzavrieť zmier potom, čo bol rozvedený na sumu 450,- euro mesačne, v podstate si mal byť vedomý, resp. bol si vedomý, že toto uzatvára do budúcnosti a teda že vlastne sa jedná o sumu, ktorú sa rozhodol, resp. dohodol platiť už na svoju rozvedenú manželku. Napriek tomu však súd po zvážení všetkých skutočností, majetkových pomerov odporcu, príjmu, ako i úspor, ktoré sám uviedol, že má, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku s tým, že odporcu zaviazal prispievať titulom manželského výživného sumou 300,- euro mesačne od 1.1.2012, nakoľko súd túto sumu považoval za adekvátnu k možnostiam jednak odporcu a adekvátnym potrebám navrhovateľky. V zmysle § 71 ods. 1 Zákona o rodine pri určení manželského výživného súd rozhoduje tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Naopak, podľa § 72 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení príspevku na výživu rozvedeného manžela súd prihliada na tú skutočnosť, aby výživné bolo primerané podľa schopností, možností a majetkových pomerov toho, komu sa toto výživné určuje. Z týchto dôvodov potom súd určil výživné tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku s tým, že súd určil výživné od 1.1.2012 a tak vznikol dlh na zameškanom výživnom za obdobie od 1.1.2012 do 31.3.2012 vo výške 900,- euro. Súd v rozsudku nariadil toto výživné v zmysle § 160 ods. 1 O.S.P. odporcovi zaplatiť do 3 dní.

Z vyššie uvedených dôvodov potom súd návrh navrhovateľky vo zvyšku zamietol.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 2 O.S.P. a priznal čiastočne úspešnej navrhovateľke trovy pozostávajúce z právneho zastúpenia vo výške 426,87 euro, pričom súd vychádzal pomer úspechu 66,66 % k 33,34 %, t.j. 112,34 za úkon a za tri úkony t.j. 337,02, spolu s 20%-nou DPH vo výške 67,40. Z vyššie uvedeného potom súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne v 3 vyhotoveniach.

Podľa § 42 ods. 3 O.s.p. musí byť z podaného odvolania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Podanie treba doložiť potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. musí obsahovať označenie rozhodnutia, proti ktorému odvolanie smeruje, v čom vidí nesprávnosť tohto rozhodnutia alebo postupu súdu a čoho sa odvolávateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§205a/,

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Nepodaním odvolania v zákonnej lehote sa rozhodnutie stáva právoplatným a vykonateľným.

Ak povinný dobrovoľne neplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na exekúciu.